

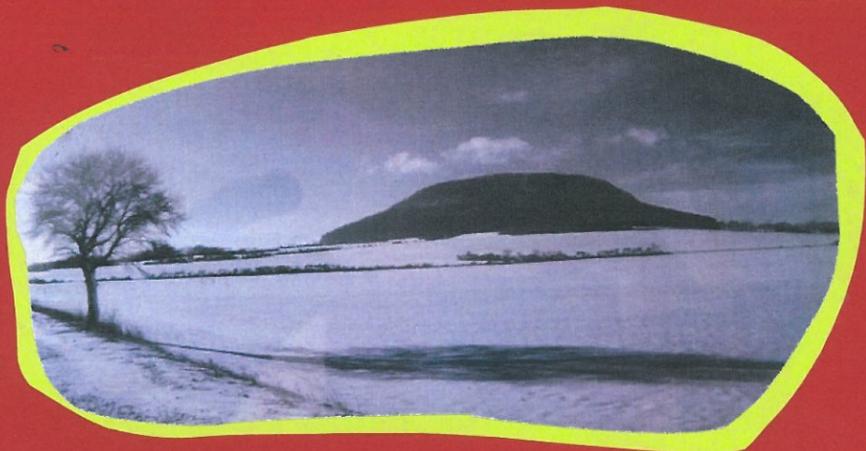
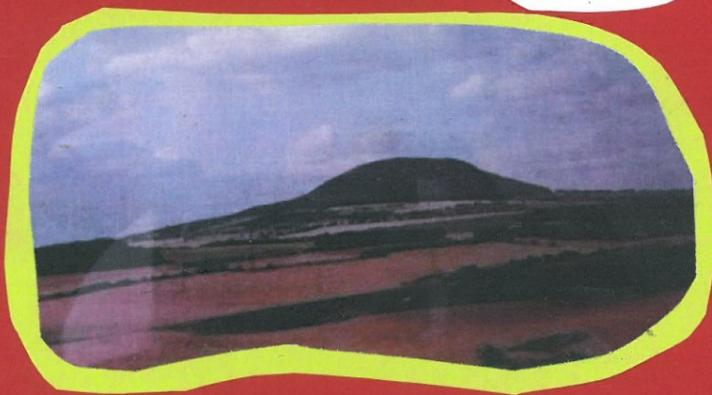
V ŽIVOTNÍ PŘÍBĚH

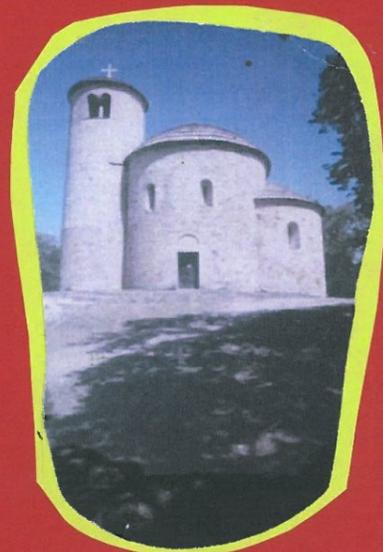
PANÍ DUDROVÉ

1939

ŘÍP

ŽIVOT NA STATKU

ŽILA JSEM SE SVÝM
RODIČ A STARŠÍM
BRATREM NA STATKU

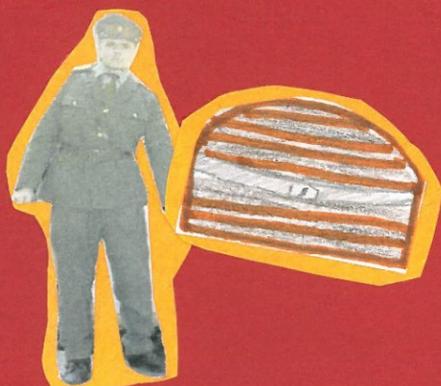

Statek měl
28 hektarů a v roce 1952 se stal součástí JZD. Odevzdávali povinné dávky obilí;

V roce 1952, čtrnáct dní před žněmi, jim sebrali všechny stroje. Stroje jim JZD propůjčilo
za doplatek až po žních.

PO TÉTO UDAĽOSTI
PŘIJELI MELICIONÁŘI
A SNB A VŠE NÁM
ZABAVILI!

PRASATA NÁM UMÍRALI
HLADĚM A MY SANI
JSME NEHĚLI CO JÍST

Protože jim nezbývalo ani na jídlo, museli je podporovat přátelé z Prahy. Nemohli
dát ani krmivo prasatům. Po čase jim jedno prase zemřelo.

V den narozenin paní Dudrové přijela SNB zatknout jejího otce, protože byl podezřelý ze sabotáže. Otce zavřeli a probíhaly soudy. Nakonec jejího otce pustili jako jediného po 3 měsících, protože byl hodný a spravedlivý člověk a lidé mu to u soudu dosvědčili. Pomohli i ostatní známí.

NEJVĚTŠÍ ŠTĚSTÍ BYLO,
KDYŽ SE TÁTA VRÁTIL
DOMŮ. 😊

15. 6. přišel rozkaz k odstěhování do Henčova u Jihlavy.

VZALI JSME
JEN TO
NEJNUTNĚJŠÍ

15.6

Zde museli žít v nelidských podmínkách, bez sociálního zařízení a nábytku. Dokonce se museli s bratrem dělit o postel. I přes strašné životní podmínky je drželo při životě, že jsou spolu.

TO JE
STRAŠNÝ!

Tatínek dostal práci ve chlévě.

Ale když chtěl odjet do Prahy za přáteli,

nepustili ho.

Celá rodině měla zákaz navštěvovat své rodné místo. Když už byl tatínek nemocen a nemohl pracovat, byl osočován, že pracovat nechce. Měl to napsáno v posudku.

ANI JÁ BYCH TAKTO
PRACOVAT V JEHO
VĚKV NEZVLA'DLA

PROFESOR
MUDR VLADIMÍR HLAVÁČEK
PRAHA 2, PŘÍČNÁ 1
TELEFON 227408

V Praze 2 4. 7. 61

Vážení,
Správa o úmrtí mého milého přítele
mne velmi sarmoutila. S každým jsem znal
jeho neodvratný osud, přece je jeho
odchod pro nás všechny nenahraditelnou
stráton. Byl opravdu věrný a upřímný
přítel a s každým zůstanu vždy v své
paměti. Přijmte ve svých bolu mou těle-
bou prožitou soustrast.

Uždu vám všem
Vladimír Hlaváček

CO
TOMU
ŘÍKÁTE

Dnes je paní Dudrové 76 let, raduje se z každé chvíle prožité se svými vnoučaty a pravnoučaty, i přes těžké chvíle, které zažila během svého života.

Ze svého života si odnesla životní motto: „Hlavní je umět odpouštět.“

HOŘVÁTHOVÁ DENISA

KRAUSOVÁ RADANA

DUDROVÁ ZDENĚKA

JAROSCH DANIEL

PEŠKA MATĚJ

RŮŽICKA MICHAL

